Haksız Fesihte Rekabet Yasağı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 9. Hukuk Dairesi	23.12.2025	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/8713	2025/10290	TBK 444, TBK 445, TBK 447, HMK 370

ÖZET

Laboratuvar sorumlusu işçinin rakip firmaya geçmesi üzerine işveren tazminat, cezai şart ve manevi tazminat istedi. Yargıtay, sözleşmenin işverence haklı sebep bildirilmeden feshedildiğini, bu nedenle rekabet yasağının TBK 447/2 uyarınca fesihle sona erdiğini belirterek ret kararını onadı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/isveren-feshi-rekabet-yasagini-sona-erdirir-2025-10290/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2025/8713 E. , 2025/10290 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 28. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2021/2671 E., 2025/1072 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : Lüleburgaz İş Mahkemesi

SAYISI : 2020/305 E., 2021/157 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkili Şirketin serum ve parental çözelti yani direkt damara enjekte edilen ürünler arasında Türkiye'de lider konumunda olan şirketlerden olduğunu, ... 'da bulunan tesislerde söz konusu üretimi yerine getirdiğini, davalının müvekkili Şirket nezdinde 04.07.2018-19.04.2019 tarihleri arasında laboratuvar sorumlusu olarak çalıştığını, söz konusu

görevi nedeniyle rekabet yasağı, sır saklama sözleşmeleri ve gizlilik taahhütnamesi imzaladığını, davalının görevi gereği üretime ilişkin önemli sırlara, bilgilere vakıf olduğunu ve bilgilerin üçüncü kişilerin eline geçmesinin önlenmesinin amaçlandığını, davalının yükümlülüklerine aykırı şekilde hareket ettiğinin müvekkili Şirketle aynı alanda faaliyet gösteren aynı üretim usulüne sahip ve benzer ürünleri üreten rakip firmada çalıştığının öğrenildiği an bu aykırılığa son verilmesi için ihtarname çekildiğini ancak davalının sorumluluğunu inkâr eder yaklaşımı nedeniyle dava açmak zorunda kaldıklarını, davacının davranışının açıkça rekabet yasağına ve gizlilik yükümlülüğüne aykırı olduğunu iddia ederek sözleşmelerden kaynaklı tazminat ve cezai şart ile manevi tazminatın davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; görev ve yetki itirazları bulunduğunu, müvekkilinin ... ve üretim sahası çalışanı olmadığını, bu nedenle üretilen ürünlerin üretim yöntemleri ya da içerikleri konusunda prospektüslerde alenen paylaşılanlar dışında Şirket sırrına sahip olmasının mümkün olmadığını, yine müvekkilinin idari işler ve pazarlama birimi ile hiçbir ilişkisi bulunmadığından yönetim ve müşteri ilişkileri konusunda Şirket sırlarını bilmesinin mümkün olmadığını, müvekkilinin kusurunu ortaya çıkaracak herhangi bir bilgi, belge ya da kanıt sunulmadığını, sözleşmede yer alan fahiş tazminat talebinin ve belli bir süre sektörde çalışmama talebinin kabulünün mümkün olmadığını, bu sözleşmenin kendisinin ve ailesinin hayatını çalışarak sürdürebilecek bir kişiye iş verilmesi sırasında işsizlik baskısıyla imzalatılmış, geçerliliği olmayan bir sözleşme olduğunu, çalışma hürriyetinin Anayasa'da hüküm altına alınmış olup hiçbir şart ve durumda 3. kişiler tarafından sınırlanamayacağını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davalının sadece ürünlerin etken madde oranlarının uygun olup olmadığını kontrol etmesi nedeniyle kimsenin ulaşamayacağı herhangi bir ticari sırra vakıf olmadığı, araştırma ve geliştirme bölümünde çalışmadığı, bu durumda davalının aynı alanda faaliyet gösteren başka bir işveren nezdinde çalışmasının sözleşme ile engellenmesinin uygun görülmediği, dosyadaki rekabet yasağı sözleşmesi incelendiğinde fesihten sonra rekabet etmeme borcunun süresinin 3 yıl olarak düzenlendiği, bu hâliyle 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (6098 sayılı Kanun) 445. maddesi ile getirilen 2 yıllık sınırlamaya aykırı olarak düzenlendiği; ayrıca rekabet borcunun coğrafi olarak sınırlandırılmadığı, sözleşmede "İşverenle aynı iş kolunda, işverenin iş yerinde yapılan faaliyet veya üretimin aynı veya benzer sistemle çalıştığı, serum veya büyük hacimli parenteral solüsyon üreten, üretimde veya faaliyetlerde aynı yöntemin kullanıldığı, herhangi bir iş yerinde çalışamaz, her ne nam altında olursa olsun hizmet veremez, çıkar ilişkisine giremez." şeklinde düzenlemeye yer verildiği, davacının mesleği ve özellikle dosyaya sunulan özlük dosyasında yer alan daha önceki iş deneyimleri dikkate alındığında; coğrafi sınırlama içermeyen bu şartın, davacının Anayasa ile güvence altına alınan çalışma hak ve hürriyetini ihlal edeceği gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; rekabet etmeme yükümlülüğüne dair sözleşmenin yazılı şekilde yapılması, iş ve süre ile sınırlandırılmış olması ve işçinin ekonomik geleceğini hakkaniyete aykırı olarak tehlikeye sokmaması gerektiği; davalı işçinin, davacı Şirkette çalıştığı dönemdeki görevi gereği ticari sır sayılabilecek bilgilere vakıf olduğuna, sır saklama yükümlülüğüne aykırı davrandığına, işverenin müşteri çevresi veya işverenin yaptığı işler hakkında zarar verecek nitelikte davrandığına ve işverene zarar verdiğine ilişkin somut bir delilin dosyaya sunulmadığı, herhangi bir coğrafi sınırlama içermeyen, 3 yıl süre ile davacının benzer alanda çalışmasını yasaklayan hükümlerin Anayasa ile güvence altına alınan çalışma hak ve hürriyetini ihlal edecek nitelikte olduğu ve hakkaniyete de aykırı olduğu anlaşıldığından davanın reddine yönelik kararın isabetli olduğu gerekçesiyle davacının istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Davalının kendisine verilen görev ve konumu doğrultusunda müvekkilinin ticari sır ve bilgisine önemli ölçüde erişimi olup bu bilgilere vâkıf olduğunu,

2. Davalının rekabet etmeme taahhüdü altına girmesine rağmen rakip firmada işe girerek sözleşmelerdeki yükümlülüklerini ihlal ettiğini,

3. Bilirkişi raporu aldırılmadan, müvekkili işverenin tesisinde çalışma detaylarına ilişkin teknik inceleme yapılmadan eksik inceleme ile karar verildiğini,

4. Mahkemece rekabet sözleşmesinin geçerliliğini koruyabilecek lehe hükümlerin uygulanmadığını, 6098 sayılı Kanun'un 445. maddesi uyarınca sözleşmeyi sınırlayarak uygulayabilecekken sözleşmenin tümünün geçersiz kılınarak hüküm kurulduğunu ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davalı işçinin rekabet yasağı sözleşmesine aykırı davranıp davranmadığının tespiti ile buna göre işverenin tazminat, cezai şart ve manevi tazminat talebinin yerinde olup olmadığına ilişkindir.

Bölge adliye mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 371. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

6098 sayılı Kanun'un 447/2 hükmü uyarınca iş sözleşmesinin işçi tarafından haklı nedenle feshedilmesi ya da işveren tarafından haklı bir sebep bildirilmeksizin feshedilmesi hâllerinde rekabet yasağı kendiliğinden sona erer. Somut uyuşmazlıkta, iş sözleşmesinin işverence haklı bir sebep bildirilmeksizin feshedildiği dosya kapsamından açıkça anlaşılmaktadır. Bu itibarla; rekabet yasağının fesih tarihinde sona erdiğinin kabulü ile rekabet yasağına aykırılık nedeniyle talep edilen

tazminatın reddine karar verilmesi gerekirken, Mahkemece farklı gerekçeyle ret kararı verilmiş olması sonucu itibarıyla yerinde görülmüştür.

Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere ve özellikle yukarıdaki paragrafta yer verilen nedenlere göre usul ve kanuna uygun olup davacı vekilinin temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

23.12.2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.